

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 27 октомври 2021 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Борис Велчев

Членове: Георги Ангелов	Таня Райковска
Анастас Анастасов	Надежда Джелепова
Гроздан Илиев	Павлина Панова
Мариана Карагьозова-Финкова	Атанас Семов
Константин Пенчев	Красимир Влахов
Филип Димитров	

при участието на секретар-протоколита Десислава Пенкова разгледа в закрито заседание на 27 октомври 2021 г. конституционно дело № 20/2021 г., докладвано от съдия Павлина Панова.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България (Конституцията) във фазата по допустимост на искането по реда на чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд (ЗКС).

Делото е образувано на 12.10.2021 г. по искане на главния прокурор на Република България за установяване на противоконституционност на разпоредбата на § 25 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство (ПЗРЗИДЗЗЛЗНП) (обн., ДВ, бр. 80 от 24.09.2021 г.).

Според вносителя на искането оспорената разпоредба, която предвижда, че: „Дълготрайните материални активи, ползвани от Бюрото по защита при главния прокурор, се предоставят на Министерството на правосъдието“, противоречи на чл. 106, предл. второ, чл. 130а, ал. 2, т. 6 и чл. 8 от Конституцията.

На първо място главният прокурор излага съображения за противоречие на разпоредбата на § 25 ПЗРЗИДЗЗЛЗНП с чл. 106, предл. второ във връзка с чл. 8 от Конституцията. Вносителят поддържа, че Министерският съвет, като най-висш орган на изпълнителната власт, единствен има оперативни управленски функции по отношение на реда, по който се осъществява разпореждането с държавно имущество – неговото предоставяне, отнемане, преразпределяне, като тези правомощия не може да бъдат изземвани от законодателната власт, която по Конституция има други функции. Според главния прокурор с оспорената разпоредба Народното събрание е задължило Министерския съвет да отнеме имоти – публична и частна държавна собственост (част от дълготрайните материални активи), дадени за безвъзмездно управление на Прокуратурата на Република България и ползвани от Бюрото по защита при главния прокурор, и да ги предостави на Министерство на правосъдието, като по този начин законодателната власт е иззела и упражнила разпоредителни конституционни правомощия на изпълнителната власт, които са израз на „типично управленска функция“, в нарушение на чл. 106 от Конституцията и на принципа на разделение на властите, прокламиран в чл. 8 от Основния закон.

На второ място в искането на главния прокурор са изложени аргументи за противоречие на оспорената разпоредба с чл. 130а, ал. 2, т. 6 във връзка с чл. 8 от Конституцията. Вносителят поддържа, че за Министерския съвет като висш административен орган, на който Конституцията е възложила правомощието да организира стопанисването

на държавното имущество, съществува задължението при отнемане на недвижим имот, който е бил предоставен на съдебната власт, да поиска съгласието на Висшия съдебен съвет, като с особена сила това правило важи и за Народното събрание. Предвид изложеното, според главния прокурор, с приемането на разпоредбата на § 25 ПЗРЗИДЗЗЛЗНП се нарушава балансът във взаимоотношенията между висшите държавни органи като част от принципа на разделение на властите.

Конституционният съд, за да се произнесе по допустимостта на искането, съобрази следното:

Искането е направено от легитимен субект на инициатива по смисъла на чл. 150, ал. 1 от Конституцията за установяване на противоконституционност на разпоредба от закон, което е правомощие на Конституционния съд по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Основния закон. Съгласно практиката на Конституционния съд предмет на искане за установяване на противоконституционност могат да бъдат преходните и заключителните разпоредби на закон за изменение и допълнение на действащ закон, доколкото те запазват своето самостоятелно значение в рамките на корпуса на изменяния или допълвания закон (Определение от 10.07.2008 г. по к. д. № 5/2008 г., Решение № 6/2008 г. по к. д. № 5/2008 г., Определение от 4.06.2009 г. по к. д. № 6/2009 г.). В случая е оспорена разпоредбата на § 25 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство (обн., ДВ, бр. 80 от 24.09.2021 г.), която запазва своето самостоятелно значение в рамките на корпуса на Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство (обн., ДВ, бр. 103 от 23.11.2004 г.; посл. изм. и доп., бр. 80 от 24.09.2021 г.).

Вносителят на искането излага подробно съображенията си в подкрепа на твърдените противоречия на разпоредбата на § 25 ПЗРЗИДЗЗЛЗНП с Конституцията.

По този предмет Конституционният съд не се е произнасял с решение или определение, включително и по неговата допустимост, поради което не е налице и отрицателната процесуална предпоставка, която да изключва неговата допустимост (чл. 21, ал. 6 ЗКС).

Искането има изискуемите от чл. 17, ал. 1 и ал. 2 ЗКС и чл. 18, ал. 1 и ал. 2 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд (ПОДКС) форма и реквизити.

С оглед предмета на направеното искане Конституционният съд приема, че като заинтересувани институции по делото на основание чл. 20а, ал. 1 ПОДКС следва да конституира: Народното събрание, президента на Република България, Министерския съвет, министъра на правосъдието, министъра на вътрешните работи, министъра на регионалното развитие и благоустройството, областния управител на област „София“, Висшия съдебен съвет, Върховния касационен съд, Върховния административен съд и председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“.

На основание чл. 20а, ал. 2 ПОДКС, следва да бъде отправена покана до Съюза на юристите в България да предложи становище по направеното искане.

На основание чл. 20а, ал. 3 ПОДКС, следва да бъдат поканени да дадат писмено правно мнение по предмета на делото следните изтъкнати специалисти от науката и практиката: проф. д. ю. н. Цветан Сивков, проф. д-р Дарина Зиновиева, проф. д-р Димитър Костов, проф. д-р Емилия Друмева, проф. д-р Емилия Панайотова, проф. д-р Иван Стоянов, проф. д-р Пенчо Пенев, проф. д-р Пламен Киров, проф. д-р Сашо Пенев, проф. д-р Снежана Начева, проф. д-р Христина Балабанова, доц. д-р Зорница Йорданова, доц. д-р Мартин Белов, доц. д-р Наталия Киселова и доц. д-р Юрий Кучев.

По изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията и чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И:

Допуска за разглеждане по същество искането на главния прокурор на Република България за установяване на противоконституционност на разпоредбата на § 25 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство (обн., ДВ, бр. 80 от 24.09.2021 г.).

Конституира като заинтересувани институции по делото: Народното събрание, президента на Република България, Министерския съвет, министъра на правосъдието, министъра на вътрешните работи, министъра на регионалното развитие и благоустройството, областния управител на област „София“, Висшия съдебен съвет, Върховния касационен съд, Върховния административен съд и председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, на които да се изпратят преписи от искането и от определението, като им се дава 30-дневен срок да представят писмени становища по предмета на делото.

Отправя покана да предложи становище по делото до Съюза на юристите в България, на който да се изпратят преписи от искането и от определението, като му се дава възможност в 30-дневен срок да представи писмено становище по предмета на делото.

Отправя покана до: проф. д. ю. н. Цветан Сивков, проф. д-р Дарина Зиновиева, проф. д-р Димитър Костов, проф. д-р Емилия Друмева, проф. д-р Емилия Панайотова, проф. д-р Иван Стоянов, проф. д-р Пенчо Пенев, проф. д-р Пламен Киров, проф. д-р Сашо Пенев, проф. д-р Снежана Начева, проф. д-р Христина Балабанова, доц. д-р Зорница Йорданова, доц. д-р Мартин Белов, доц. д-р Наталия Киселова и доц. д-р Юрий Кучев, на които

да се изпратят преписи от искането и от определението, като им се дава възможност в 30-дневен срок да дадат писмено правно мнение по предмета на делото.

Препис от определението да се изпрати на вносителя на искането, който в 30-дневен срок може да представи допълнителни съображения.

Председател:

■